

ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ- Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Τα τελευταία χρόνια πολλοί ασχολούνται με το θέμα της ομοιοπαθητικής ιατρικής. Άλλοι την αποδέχονται και την προωθούν και άλλοι την αμφισβητούν.

Η ομοιοπαθητική είναι ένα ολοκληρωμένο σύστημα θεραπευτικής, που σκοπό έχει την αποκατάσταση της υγείας των ανθρώπων και βασίζεται στο νόμο των ομοίων, που πρώτη φορά διατυπώθηκε από τον Ιπποκράτη: «Όμοια ομοίσις εισίν ιάματα». Αναμορφωτής αυτού του νόμου και πατέρας της κλασικής ομοιοπαθητικής είναι ο Γερμανός γιατρός Samuel Hahnemann. Υπάρχουν πολλές αναφορές του νόμου των ομοίων, ακόμα και από Πατέρες της Εκκλησίας, όπως είναι ο Όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης (1749-1809) στο Εορτοδρόμιον:

«Δύο είδη ιατρείας μεταχειρίζονται οι των σωμάτων άριστοι ιατροί. Διότι αυτοί ή τα ενάντια ιατρεύουσι με τα ενάντια... ή τα όμοια ιατρεύουσι με τα όμοια».

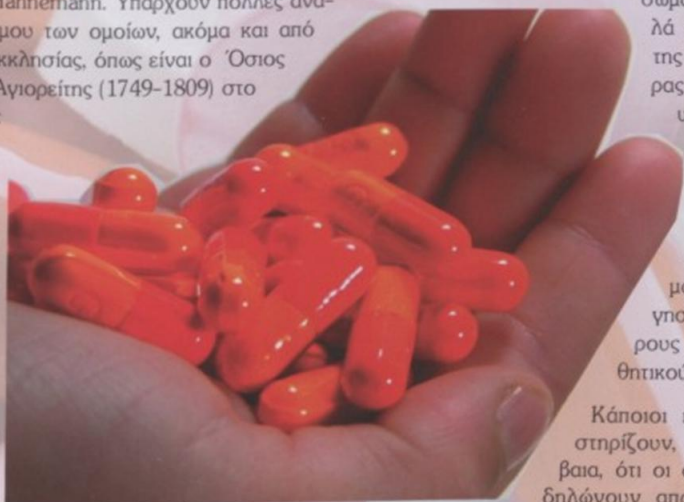
«Η ομοιοπαθητική είναι επιστήμη ή μαγεία;» διερωτώνται μερικοί πολέμιοί της. Με αυτό το ερώτημα θέτουν θέμα αξιοπιστίας των ελληνικών πανεπιστημίων και όχι μόνο, αφού η ομοιοπαθητική διδάσκεται πλέον σε πολλά πανεπιστήμια του κόσμου και από το τρέχον ακαδημαϊκό έτος μπήκε ως μεταπτυχιακός τίτλος στο Πανεπιστήμιο Αιγαί-

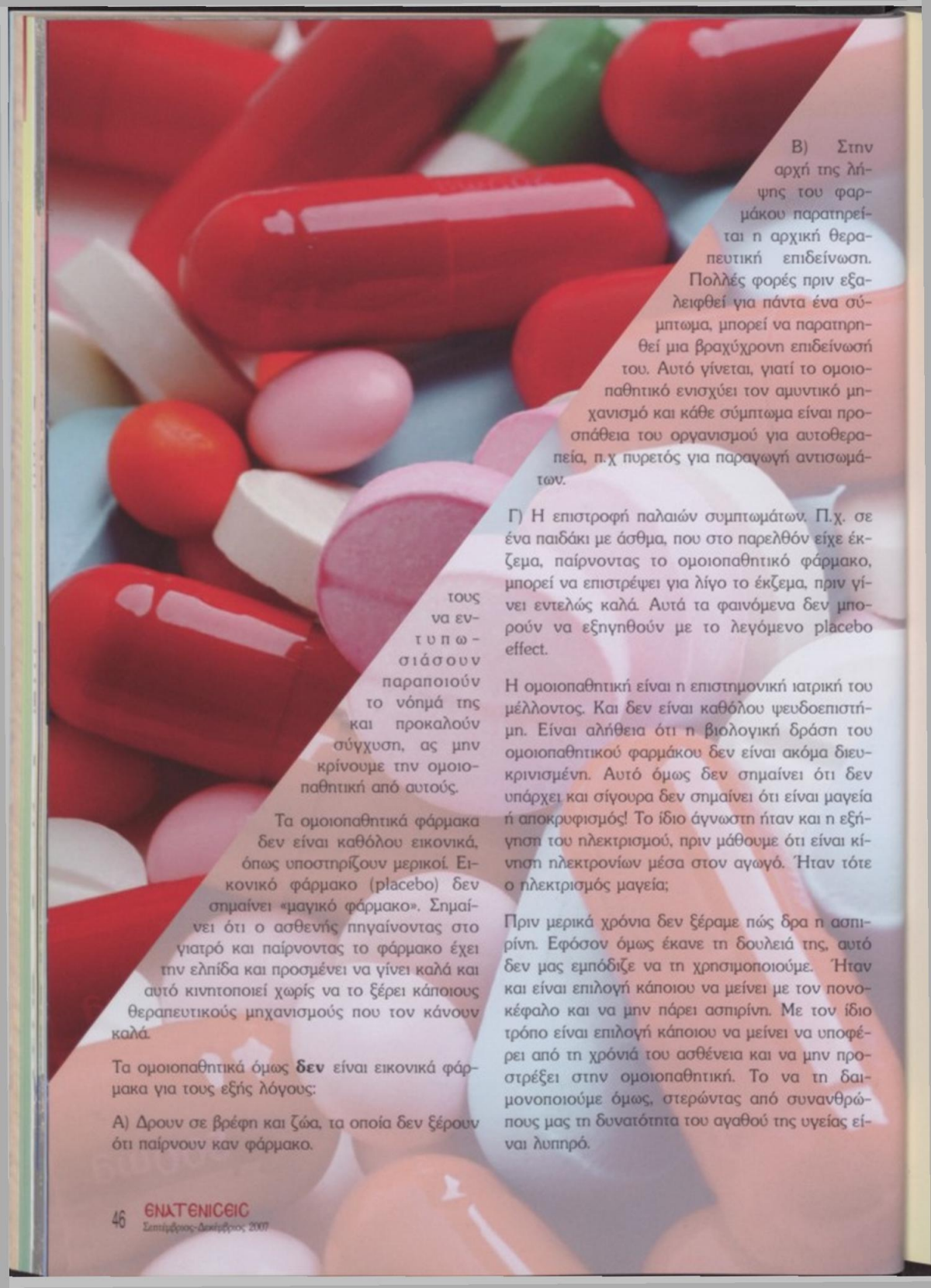
ου. Το να βάζει κανείς την ομοιοπαθητική στο ίδιο καλάθι με τον αποκρυφισμό, τη γιόγκα, τις ανατολικές θρησκείες και ο,τιδήποτε άλλο είναι τουλάχιστον γελοίο.

Η ομοιοπαθητική ιατρική δεν αναλαμβάνει ούτε ανέλαβε ποτέ ρόλο θρησκείας, όπως αβάσιμα υποστηρίζουν μερικοί. Ίσως αυτή η παρεξήγηση ξεκίνησε από το γεγονός ότι η ομοιοπαθητική δεν εξετάζει τον άνθρωπο απλά ως ένα σύνολο οργάνων, όπως στομάχι, συκώτι κτλ. αλλά βλέπει τον άνθρωπο ολιστικά, αντιμετωπίζοντας όχι μόνο το

σωματικό πόνο, αλλά και διαταραχές της ψυχικής σφαίρας, όταν αυτές υπάρχουν. Αλλά αυτό γίνεται με το ομοιοπαθητικό φάρμακο και όχι με «πνευματική καθοδήγηση» (!) από μέρους του ομοιοπαθητικού γιατρού.

Κάποιοι πολέμιοι υποστηρίζουν, αβάσιμα βέβαια, ότι οι ομοιοπαθητικοί δηλώνουν απροκάλυπτα ότι «η ομοιοπαθητική βοηθά να ανοίξουν τα ανώτερα πνευματικά κέντρα του ανθρώπου για να εισρεύσει από εκεί η πνευματική και ουράνια ενέργεια». Έχω αποφοιτήσει από τη Διεθνή Ακαδημία Κλασικής Ομοιοπαθητικής, την πιο έγκυρη σχολή που υπάρχει στην ομοιοπαθητική και δεν έχω ακούσει ποτέ για αυτά τα «ανώτερα πνευματικά κέντρα». Αν υπάρχουν και μερικοί κακοί ομοιοπαθητικοί που στην προσπάθειά

Β) Στην αρχή της λήψης του φαρμάκου παρατηρείται η αρχική θεραπευτική επιδείνωση. Πολλές φορές πριν εξαλειφθεί για πάντα ένα σύμπτωμα, μπορεί να παρατηρηθεί μια βραχύχρονη επιδείνωσή του. Αυτό γίνεται, γιατί το ομοιοπαθητικό ενισχύει τον αμυντικό μηχανισμό και κάθε σύμπτωμα είναι προσπάθεια του οργανισμού για αυτοθεραπεία, π.χ πυρετός για παραγωγή αντισωμάτων.

Γ) Η επιστροφή παλαιών συμπτωμάτων. Π.χ. σε ένα παιδάκι με άσθμα, που στο παρελθόν είχε έκζεμα, παίρνοντας το ομοιοπαθητικό φάρμακο, μπορεί να επιστρέψει για λίγο το έκζεμα, πριν γίνει εντελώς καλά. Αυτά τα φαινόμενα δεν μπορούν να εξηγηθούν με το λεγόμενο placebo effect.

Η ομοιοπαθητική είναι η επιστημονική ιατρική του μέλλοντος. Και δεν είναι καθόλου ψευδοεπιστήμη. Είναι αλήθεια ότι η βιολογική δράση του ομοιοπαθητικού φαρμάκου δεν είναι ακόμα διεκρινισμένη. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει και σίγουρα δεν σημαίνει ότι είναι μαγεία ή αποκρυφισμός! Το ίδιο άγνωστη ήταν και η εξήγηση του ηλεκτρισμού, πριν μάθουμε ότι είναι κίνηση ηλεκτρονίων μέσα στον αγωγό. Ήταν τότε ο ηλεκτρισμός μαγεία;

Πριν μερικά χρόνια δεν ξέραμε πώς δρα η ασπιρίνη. Εφόσον όμως έκανε τη δουλειά της, αυτό δεν μας εμπόδιζε να τη χρησιμοποιούμε. Ήταν και είναι επιλογή κάποιου να μείνει με τον νοσοκέφαλο και να μην πάρει ασπιρίνη. Με τον ίδιο τρόπο είναι επιλογή κάποιου να μείνει να υποφέρει από τη χρόνια του ασθένεια και να μην προστρέξει στην ομοιοπαθητική. Το να τη δαιμονοποιούμε όμως, στερώντας από συνανθρώπους μας τη δυνατότητα του αγαθού της υγείας είναι λυπηρό.

τους να εντυπωσιάσουν παραποιούν το νόημά της και προκαλούν σύγχυση, ας μην κρίνουμε την ομοιοπαθητική από αυτούς.

Τα ομοιοπαθητικά φάρμακα δεν είναι καθόλου εικονικά, όπως υποστηρίζουν μερικοί. Εικονικό φάρμακο (placebo) δεν σημαίνει «μαγικό φάρμακο». Σημαίνει ότι ο ασθενής πηγαίνοντας στο γιατρό και παίρνοντας το φάρμακο έχει την ελπίδα και προσμένει να γίνει καλά και αυτό κινητοποιεί χωρίς να το ξέρει κάποιους θεραπευτικούς μηχανισμούς που τον κάνουν καλά.

Τα ομοιοπαθητικά όμως **δεν** είναι εικονικά φάρμακα για τους εξής λόγους:

Α) Δρουν σε βρέφη και ζώα, τα οποία δεν ξέρουν ότι παίρνουν καν φάρμακο.